

noget Betænkelse ved at lade Næringen vedblive at udrede dette Bøvel ved Paaligning, navnlig naar der sees hen til de i de senere Aar ikke lidet ubvilgede Forhold, der særlig fremme Næringen, saavel den industrielle som den commercielle, i Kjøbenhavn, idet denne som Hoved- og Residensstad i en betydelig Grad forøger Consumenternes Antal, baade ved dem, der ifølge deres Embedsstilling, og det under langt bedre Vilkaar end tidligere, nødtvungent tage Ophold der, og fornemmelig ved dem, der ligeledes under betydelig forbedrede Vilkaar frivilligt boe der, for at blive deelagtige i de baade materielle og aandelige Goder, en saadan Stad frembyder i Sammenligning med Landets andre Stæder; naar dertil kommer, at Kjøbenhavn, som Rigets vigtigste Handelsstad, i sig indeslutter de for Handelen saa vigtige Institutter som Nationalbanken, Børsen og de forskjellige Assurancecompagnier, turde vel Næringen i Kjøbenhavn være stillet under saadanne Forhold, at den uden Ubillighed og uden en for stor Byrde kunde paalægges igjen at yde et Bidrag til Communes Fornødenheder af den Størrelse, som Næringsstaten i de tidligere Aar ydede. Underledes forholder det sig derimod, naar dette Bidrag stadig stiger og forøges i en betydelig Grad, saaledes som i de sidste 10 Aar har fundet Sted, i hvilke Næringsstaten fra 70,000 Rb. i 1849 aarlig er steget til 138,000 i 1859, uanseet den personlige Byrde, der i de sidste 4½ Aar ogsaa paa hviler en Deel af de Næringsdrivende som Hjælpestat, thi deels er denne Stat bleven i høi Grad trykkende ved dens Størrelse, deels er den ved dens Aar for Aar varierende og i 11 Aar til det Dobbelte vøgende Størrelse bleven usikkert til at hvile paa de Næringsdrivende som en indirecte Stat, hvis Byrde kunde udjævnes for en Deel paa selve Næringen. Endelig kan det ikke lades ude af Betragtningen, at Næringsbegrebet allerede nu ved den nye Næringslov er og endnu mere, naar denne træder i fuld Virksomhed, vil blive vanskelig at begrænse, og at navnlig det Begreb af Næringsdrivende ligger til Grund for den nugældende Stattelev, ved dets Begrænsning udelukker en stor Deel Indvaanere, for hvem denne Stat ingenlunde vilde bære mere, men tværtimod

meget mindre trykkende end for dem, paa hvem den hviler, hvorhos dens Paaligning, i Forbindelse med og under Hensyn til Hjælpestatens, medfører Vanskeligheder og uundgaaelig afstedkommer Uretfærdigheder med Hensyn til en ligelig Fordeling af Stattebyrden. Under disse Omstændigheder kan det ikke Andet end ansees for rigtigt, at ikke blot Hjælpe- og Næringsstaten, som ovenfor udtalt, adskilles, men ogsaa at den Udredelse, der hidtil har hvilet paa Næringen, vel ikke aldeles bortfalder, men dog lattes, og navnlig at den gives en fast Størrelse, i Overensstemmelse med dennes Evne til at bære en saadan Byrde.

Naar da Spørgsmaalet bliver om, deels denne Byrdes Størrelse, deels Maaden, hvorpaa den skal gøres fast, synes det, hvad det første angaaer, at være naturligt at see hen til, hvad der i en længere Række af Aar er ydet ved Hjælp af Næringsstaten til Stadens Fornødenheder. Af den vedlagte Oversigt, der omfatter Aarene fra 1815, der er det første Aar, for hvilket Budgetforslagene ere offentliggjorte ifølge Resolution af 21de Mai 1814, og til indværende Aar, sees det, at der er paalignet i Næringsstat i 45 Aar den Sum 2,845,009 Rb. eller i Gjennemsnit aarlig omtrent 63,200 Rb. Omtrent en saadan Sum synes det rimeligt at lade paa hvile Næringen som fast Afgift. Vel er denne Sum noget under det Halve af, hvad der i de sidste 2 Aar er paalignet som Næringsstat, men den er dog større end det Bøvel, der i de 30 af de anførte 45 Aar er paalignet; det er jo derhos erkjendt af Majoriteten i Borgerrepræsentationen, at den i de sidste Aar paalignede Næringsstat var altfor byrdesuld, hvorfor der ogsaa androges paa, at Bøvel skulde formindres ved at dele det hele til at dække det ordinære Fonds Underballance fornødne Stattelev lige mellem Nærings- og Hjælpestaten; det maatte tillige erindres, at Forskjellen mellem det her foreslaede Bøvel og det, der i de sidste Aar er paalignet som Næringsstat, ikke vil falde alene paa de Ikenæringsdrivende som Hjælpestat, men endog for Størstedelen paa selve de Næringsdrivende, idet disse nu ikke yde Hjælpestat af deres Indkomst af Næringen, men kun